

Θ Ε Ο Φ Ι Λ Ο Σ

Ἐλέω Θεοῦ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Θεοφρουρήτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἰθάκης

Πρός
Τόν Ἱερόν Κληρὸν, τὶς Μοναστικές ἀδελφότητες
καὶ τὸν εὐλογημένον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

**«Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεισιν,
ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν.
καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον,
τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον».**
(Κανόνας τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Πάσχα)

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα,

Τὸ μεγάλο καὶ κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τὸ λαμπροφόρο Πάσχα, μᾶς συγκέντρωσε καὶ πάλι στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ μεγαλύτερο γεγονός ποὺ γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας. Εἶναι ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἀφοῦ στὴν ὑμνολογία μας παρουσιάζεται ὡς ἡ κορυφαία τῶν ἐορτῶν, **«ἐορτῶν ἐορτὴ καὶ πανηγυρις πανηγύρεων»**. Εἶναι ἡ **«κλητὴ»** καὶ **«ἀγία»** ἡμέρα, γιατί τὴν ἡμέρα αὐτὴ κάλεσε ὁ Θεὸς ἀπὸ ὅλες τὶς ἡμέρες γιὰ νὰ δείξει τὸν πλοῦτο τῶν θαυμασίων Του καὶ τὴν ἄπειρη δυνάμη Του, ποὺ συντρίβει τὴ δυνάμη τοῦ κακοῦ καὶ ὁδηγεῖ μὲ θαυμαστὸ τρόπο τὸν λαὸ Του στὸ δρόμο πρὸς τὴν αἰώνια Βασιλεία Του. Εἶναι ἀκόμη ἡ **«βασιλὶς καὶ κυρία»**, διότι ἡ βασίλισσα τῶν ἐποχῶν (ἡ ἄνοιξη) συμβαδίζει μὲ τὴ βασίλισσα τῶν ἡμερῶν.

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες ἡμέρες τοῦ χρόνου, ὅπως μᾶς ἐπισημαίνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Διότι ὁ Χριστὸς μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ἀναδείχθηκε νικητὴς σὲ μιὰ διαφορετικὴ μάχη. Μιὰ νίκη μοναδικὴ καὶ σωτήρια γιὰ ὀλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Νίκησε τὸν θάνατο καὶ τὴν ἁμαρτία, χαρίζοντας σὲ μᾶς τὴν δυνατότητα τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Κάθε ἄνθρωπος χαίρεται γιὰ τὶς νίκες καὶ τὶς ἐπιτυχίες στὴ ζωὴ του καὶ λυπᾶται γιὰ τὶς ἀποτυχίες καὶ τὶς ἥττες του. Χαίρεται στὴν ἀναγνώριση τῆς ἐπιτυχίας του καὶ ἐπιδεικνύει τὶς νίκες του, διεκδικώντας μερίδιο δόξας καὶ ἀναγνώρισης. Ὑπάρχουν νίκες σὲ πολέμους, νίκες σὲ κοινωνικοὺς ἀγῶνες, νίκες προσωπικῆς. Σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς νίκες τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει, σὲ μικρότερο ἢ σὲ μεγαλύτερο βαθμὸ, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀναγνώρισης καὶ τῆς ἰδιοτέλειας.

Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά. Ὁ Χριστὸς δὲν ἔγινε νικητὴς γιὰ τὸν ἑαυτὸ Του, γιὰ δική Του χάρη, γιὰ δική Του ἀναγνώριση, ἀλλὰ γιὰ μᾶς. Ἡ νίκη Του δὲν ἔκανε τὸν ἴδιο μεγαλύτερο, ἀνώτερο, πιὸ ζωντανὸ ἢ πιὸ πλούσιο, ἀλλὰ ἐμᾶς. Τὴ νίκη Του δὲν τὴν χαρακτηρίζει ἰδιοτέλεια ἀλλὰ ἀγάπη, δὲν ἤθελε νὰ πάρει, ἀλλὰ νὰ δώσει. Οἱ ἐγκόσμιοι κατακτητὲς νέμονται τὴ νίκη. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος κατακτητὴς ποὺ τὴν παραδίδει.

Μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ὁ Χριστὸς νίκησε τὸν θάνατο καὶ τὴν ἁμαρτία, χαρίζοντας καὶ σὲ μᾶς τὴν δυνατότητα νὰ νικήσουμε ὀλοκληρωτικὰ τοὺς μοναδικοὺς ἐχθροὺς μας. Πῶς γίνεται ὅμως αὐτό, ὅταν στὸν κόσμον μας μέχρι καὶ σήμερον ἐξακολουθοῦν νὰ κυριαρχοῦν καὶ ὁ θάνατος καὶ ἡ ἁμαρτία; Ὁ νόμος τῆς φθορᾶς, δηλαδὴ ὅτι γεννιέται πεθαίνει, εἶναι ἀπαράβατος γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Γιὰ μᾶς ὅμως τοὺς Χριστιανούς, ὅταν

ἀκολουθοῦμε τὴ ζωὴ ποὺ μᾶς δίδαξε ὁ ἴδιος, ὁ φυσικὸς θάνατος δὲν εἶναι σκοτεινὴ ἄβυσσος, ἀλλὰ γέννηση σὲ μιὰ καινούργια ζωὴ. Ἐπιστρέφουμε πάλι πίσω στὴν πατρίδα, ποὺ ἀφήσαμε μὲ τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα. Ἔτσι ὁ τάφος δὲν εἶναι σκοτάδι αἰώνιο, ἀλλὰ μιὰ πόρτα ποὺ ἀνοίγει καὶ κατευθύνει τὴν ὑπαρξή μας σὲ κοινωνία μὲ τὸν Χριστό. Καὶ γίνεται ὁ τάφος τοῦ Κυρίου **«ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς»**. Ὁ Χριστὸς μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι θὰ ἔρθει ἡ στιγμὴ, ποὺ θὰ σαλπίσει καὶ θὰ ἐγερθοῦν ὅλοι οἱ νεκροὶ ἄφθαρτοι καὶ ὅσοι ζοῦν τότε θὰ ὑποστοῦν ριζικὴ ἀλλαγὴ: **«σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγῶμεθα»** (Α΄Κορ. Ιε΄, 52).

Ὁ Χριστὸς ὁμῶς νίκησε καὶ τὴν ἀμαρτία. Ἡ ζωὴ Του, ἀπὸ τὴ σύλληψή Του μέχρι καὶ τὸν σταυρικὸ Του θάνατο, δείχνει τὸν ἀγῶνα Του κατὰ τῆς ἀμαρτίας. Ἡ ἴδια πορεία εἶναι γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἀντίδοτο κατὰ τῆς ἀμαρτίας. Ἡ γενικότερη κυριαρχία τῆς ἀμαρτίας σήμερα δείχνει ὅτι ἔμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀκόμη δὲν γευθήκαμε τὸ μοναδικὸ φάρμακο κατὰ τῆς ἀρρώστιας αὐτῆς. Ὁ Χριστὸς μᾶς λέει ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκούει τὴ διδασκαλία του καὶ πιστεύει στὸν Πατέρα ποὺ τὸν ἔστειλε, αὐτὸς ἔχει κερδίσει τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ δὲν θὰ περάσει ἀπὸ κρίση, ἀλλὰ θὰ μεταβεῖ ἀπὸ τὸν πνευματικὸ θάνατο τῆς ἀμαρτίας στὴν αἰώνιο ζωὴ, **«ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντι μεῖ ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν»** (Ἰω.ε,24). **Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,**

Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ ἔναντι τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀμαρτίας δὲν μᾶς ἀφορᾶ, μόνο μετὰ θάνατον. Ἡ μεγαλειώδης νίκη τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀμαρτίας εἶναι κάλεσμα σὲ κάθε ἄνθρωπο νὰ τὴν κάνει καὶ δική του νίκη, ἐδῶ καὶ τώρα. Εἶναι κάλεσμα νὰ ζήσουμε τὴν ἐνθαδικὴ ζωὴ μας ἀλλιῶς, δηλαδὴ ἀναστάσιμα, ἢ, ἄλλως, ἀγαπητικότερα. Ὁ Χριστὸς δὲν ἀνασταίνεται μόνο κάθε χρόνο ἐπετειακῶς, ἀλλὰ καὶ κάθε μέρα ἐντὸς μας. Πῶς; Μὲ τὴν ἀγάπη. Μὲ τὴν χωρητικότερη ψυχὴ, ποὺ ἀγκαλιάζει τὸν Ἄλλον, ὄχι ἀπὸ καθῆκον, ἀλλὰ ἐπειδὴ μόνο ἔτσι μπορεῖ νὰ ζεῖ: ἐν ἀγάπῃ. Ἡ προοδευτικὴ μας ὠρίμανση στὴν ἀγάπη, ποὺ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, εἶναι ὁ τρόπος ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς μεταμορφώσει καὶ νὰ ἀλλάξει ριζικὰ τὴ ζωὴ μας. Οἱ πειρασμοί, οἱ θλίψεις, οἱ ἀσθένειες, ἡ φτώχεια, ἀκόμη καὶ οἱ διωγμοί, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀγάπης μποροῦν νὰ γίνουν ἀφορμὴ ἀνακαλύψεως τοῦ προσώπου τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ. Ἀνακαλύπτοντας τὸ πρόσωπό Του μαθαίνουμε νὰ βλέπουμε τοὺς ἄλλους, ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθρούς μας, ὅπως τοὺς βλέπει ὁ Θεός. Γιατί ὁποῖος ἀγαπήσει μὲ τὸν τρόπο τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ πεθάνει ποτέ, θὰ μείνει γιὰ πάντα ἐλεύθερος, μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, ζώντας πλέον ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ τῆς δικῆς του Ἀνάστασης.

ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ! ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !
Μετὰ διαπύρων πατρικῶν εὐχῶν ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΣΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ
† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Θεόφιλος